

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Товариство з обмеженою відповідальністю „Промгаз Сіті“ (далі – Товариство) в особі керівника Товариства Невструєва Леоніда Борисовича – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки::

– на відповідність частині першій статті 8, частині четвертій статті 13, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій, першому реченню частини третьої статті 42, пункту 22 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) приписів пункту 2 частини п'ятої статті 41 Закону України „Про публічні закупівлі“ від 25 грудня 2015 року № 922–VIII в редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України „Про публічні закупівлі“ та інших законів України щодо вдосконалення системи функціонування та оскарження публічних закупівель» від 3 червня 2021 року № 1530–IX (далі – Закон № 922), відповідно до яких:

„5. Істотні умови договору про закупівлю не можуть змінюватися після його підписання до виконання зобов'язань сторонами в повному обсязі, крім випадків:

<...>

2) збільшення ціни за одиницю товару до 10 відсотків пропорційно збільшенню ціни такого товару на ринку у разі коливання ціни такого товару на ринку за умови, що така зміна не призведе до збільшення суми, визначеної в договорі про закупівлю, – не частіше ніж один раз на 90 днів з моменту підписання договору про закупівлю/внесення змін до такого договору щодо збільшення ціни за одиницю товару. Обмеження щодо строків зміни ціни за одиницю товару не застосовується у випадках зміни умов договору про закупівлю бензину та дизельного пального, природного газу та електричної енергії“;

– на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 42, частині першій статті 55 Конституції України (конституційність) приписів пункту 5 частини першої статті 227 Господарського процесуального кодексу України від 6 листопада 1991 року № 1798–XII (далі – Кодекс), згідно з якими:

„1. Суд зобов'язаний зупинити провадження у справі у випадках:

<...>

5) об'єктивної неможливості розгляду цієї справи до вирішення іншої справи, що розглядається в порядку конституційного провадження, адміністративного, цивільного, господарського чи кримінального судочинства, – до набрання законної сили судовим рішенням в іншій справі; суд не може посилатися на об'єктивну неможливість розгляду справи у випадку, коли зібрані докази дозволяють встановити та оцінити обставини (факти), які є предметом судового розгляду“.

Товариство твердить, що оспорювані приписи Закону № 922 суперечать принципу верховенства права в аспекті принципу юридичної визначеності, обов'язку держави забезпечувати захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, принципу рівності усіх суб'єктів права власності перед законом, порушують право власності, право на підприємницьку діяльність, а також конституційну вимогу, відповідно до якої виключно законами України визначаються засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них.

На думку скаржника, пункт 5 частини першої статті 227 Кодексу, „втім, що він допускає продовження судового розгляду та застосування закону, конституційність якого вже є предметом відкритого конституційного провадження, за відсутності належних процесуальних гарантій захисту конституційних прав особи“, суперечить принципу верховенства права, порушує право власності, право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом, а також право на ефективний судовий захист.